

БУДИМИР АЛЕКСИЋ, рођен 1968. у Шавнику, Стара Херцеговина у Црној Гори. Дипломирао је Општу књижевност и теорију књижевности на Филолошком факултету у Београду, где је и магистрирао и докторирао. Пише студије, расправе, есеје и критику. Професор је на Цетињској богословији. Оснивач је и председник Управног одбора Института за српску културу из Никшића. Објављене књиге: *Црвено-Црна Гора*, 2002; *Библија и српска епика*, 2016; *Знамениите личности и епски јунаци у Олгедалу српском* (коаутор Ј. Милутиновић), 2019; *Теме нове српске епике*, 2020; *Из прошлости Црне Горе и Херцеговине*, 2020; *Епска мјеста у њесмама Сјаре Црне Горе и њене околине* (коаутор Ј. Милутиновић), 2021. Приредио више књига и тематских зборника.

МИЛЕТА АЋИМОВИЋ ИВКОВ, рођен 1966. у Богатићу код Шапца. Дипломирао је и докторирао на Филолошком факултету у Београду. Пише поезију, есеје, студије и књижевну критику. Књига песама: *Дно*, 1995. Књиге критичко-есејистичких текстова: *Свети и њесма*, 2010; *Песничке зајонейке*, 2011; *Трагови читања – критичка хроника нефикцијске ѡрозе (1992–2009)*, 2020. Приредио више књига. Живи у Београду и Бановом Пољу у Мачви.

ДУШКО БАБИЋ, рођен 1959. у Скуцанима код Гламоча, БиХ. Гимназију завршио у Гламочу, а дипломирао, магистрирао и докторирао на Филолошком факултету у Београду. Пише поезију, књижевну критику, есеје, студије, уџбенике и приручнике. Тренутно је управник Српске књижевне задруге. Књиге песама: *Тескобе*, 1997; *Пјесме српској солдаѡи*, 1998; *Триѡја*, 2001; *Умиѡи се, сузама* (избор и нове), 2015; *Ако љубав нисмо*, 2017; *Повраѡак / The Homecoming* (двојезично, прев. на енглески Лазар Маѡура), 2017. Студије, монографије, есеји и уџбеници: *Позориште ирационално – ситуије о драми Александра Поѡовића*, 1988; *Књижевност 1–4*, 2003–2005; *Мисѡика српској романиѡизма*, 2004; *Школски речник књижевних ѡермина*, 2006; *Народ на меѡи*, 2011; *Школски речник књижевних ѡермина*, 2012; *Њеѡшев национализам*, 2020.

ОЛГА ФЛОДОРОВНА БЕРГОЉЦ (Санкт Петербург, 1910–1975), руска песникиња, прозаиста, драматург и војни новинар. Похађала је је Филолошки факултет Лењинградског универзитета. Познатија дела су јој збирка песама *Књиџа њесама (Книга песен)*, поеме *Фебруарски дневник (Февральский дневник)* и *Лењинградска њоема (Ленинградская поэма)* и лирска проза *Дневне звезде (Дневные звёзды)*. Представља симбол окупираног Лењинграда у Другом светском рату, где настају њени познати стихови „Нико није заборављен, ништа није заборављено”. Сахрањена је на гробљу Волково у Санкт Петербургу. (Л. Г.)

ЛУНА ГРАДИНШЋАК, рођена 1989. у Суботици. Основне и мастер студије завршила на Одсеку за српску књижевност и језик. Тренутно је докторанткиња на Филозофском факултету у Новом Саду, где припрема дисертацију о Бранку Миљковићу. На Филолошком факултету у Београду је истраживач-приправник и стипендиста Штајерске покрајине на Универзитету у Грацу. Бавила се просветним радом, пише поезију, есеје и критику, преводи с енглеског и руског, објављује у периодици.

МИЛОРАД ГРУЈИЋ, рођен 1950. у Зрењанину. Пише поезију, прозу, есеје и путописе. Књиге песама: *Све њесме*, 1977; *Песме, ојейи*, 1977; *Само њесме*, 1987. Књига путописа: *Шекспиров вриј у Паризу*, 2000. Књиге прича: *У њоноћ, из неке мрачне куће нејде у свејцу*, 1986; *Новосадски ноќиурно*, 2000; *У њомрчини архива*, 2010; *Без љранице*, 2016. Романи: *У засенку Дунавском сокаку*, 1999; *Бој Вардарца и Маџара (Istene vadrácnak, istene taguarnak)*, 2010, превод на мађарски), 2001, 2019; *Границе*, 2016; *Последње љодине у Арача-селу*, 2018. Биографски есеји: *Сећам се...*, 1–4, 2016–2019. Приредио: *Водич кроз Нови Сад и околину* (на српском и енглеском језику), 2004. Живи у Новом Саду.

НАТАША ДРАКУЛИЋ КОЗИЋ, рођена 1991. у Новом Саду. Основне и мастер студије српске књижевности и језика завршила на Филозофском факултету у Новом Саду, где је тренутно на докторским студијама. Пише научне радове и књижевну критику, објављује у периодици.

ВЕНИТА ЂУРИЋ, завршила Архитектонски факултет Универзитета у Београду где је дипломирала с пројектом реконструкције психијатријске клинике на Авали који је следио начела органске архитектуре Френка Лојда Рајта. Њен специјалистички рад је посвећен односу архитектонских објеката и звука. Радила је с професором Богданом Богдановићем на пројекту осмишљавања културе нове цивилизације с којим је учествовала у неформалном програму БИТЕФ-а. Објављивала је чланке из естетике и теорије архитектуре; превела је и три књиге српско-аустралијског писца Б. Вонгара. Пројектовала је и реконструисала зграде инду-

стријске и административне намене у Југославији и Америци. Од 1988. живи у Америци, где је сада председник грађевинске корпорације.

БОГДАНКА ЖИВАНОВИЋ, рођена 1950. у Сивцу код Сомбора. Завршила Филозофски факултет у Новом Саду, група за руски језик и књижевност. Бавила се просветним радом, писањем приказа ликовних изложби, преводи с руског и на руски (Пушкин, Достојевски, Јесењин, Булгаков, Ахмадулина и др.). Живи у Суботици.

РАДОМИР В. ИВАНОВИЋ, рођен 1936. у Смоници код Ђаковице. Пише студије и огледе из књижевности. Објављене књиге: *Милутиин Ускоковић*, 1968; *Оледи*, 1969; *Мојћносћ речи*, 1970; *Књижевно сћваралачћиво Косова на срћскохрвајћском језику*, 1971; *Искущења књижевне анализе*, 1972; *Романи Михаила Лалића*, 1974; *Крићички мейоди*, 1975; *Тумачења савременој романа*, 1976; *Порћирејћи македонских ћисаца*, 1976; *Љејоћа ћисања*, 1978; *Македонски ћисци и дела*, 1979; *Тешкоће ћумачења књижевној дела*, 1979; *Поећика Косће Раћина*, 1979; *Оледи о македонској књижевносћи*, 1980; *Поећика Блажа Конеској*, 1982; *Писци и ћроблеми*, 1984; *Књижевне ћаралеле*, 1985; *Говор дела*, 1986; *Дијалој с дјелом*, 1986; *Речи на раскрћћу*, 1987; *Поећика и крићика*, 1988; *Поећика Славка Јаневској*, 1988; *Од ријечи до ријечи*, 1989; *Грићор Прличев у свећлосћи романићизма*, 1990; *Поећика Рисћа Рајковића*, 1990; *Њејоше вћоећски ћовор*, 1991; *Од Њејоша до Лалића*, 1992; *Рејћорика човјечносћи*, 1993; *Зачћоченик ријечи (Поећика Дущана Косћића)*, 1994; *Писање као судбина (Поећика Михаила Лалића)*, 1994; *Обнова вћоећској ћовора (Од Досићеја до Кища)*, 1995; *Факћа и фићуре*, 1996; *Њејошева ћсихолоћја и филозофија сћварања*, 1997; *Вићења и сновићења*, 1999; *Самосћиси и казалице Сћефана Мићрова Љубище (Прилој вћоећици)*, 2000; *По сунчаном сайћу (Поећика Владана Деснице)*, 2001; *Македонске вћоећске верћичкале*, 2003; *Књижевно обликовање сћварносћи*, 2003; *Мащћа и мудросћ*, 2004; *Времекази и књићокази*, 2005; *Андрићева мудроносна ћроза – знаци живојћа и знаци умејносћи*, 2006; *Сћварање и сазнање*, 2006; *Књижевна крићика као десејћа муза*, 2007; *Мићеме и вћоећеме Томаса Мана*, 2007; *Дарови и дућови*, 2009; *Анаћрами и крићићоћрами у романима Умберћа Ека*, 2009; *Умеће ћријоведања (Књижевно дело Дущана Ђуровића)*, 2010; *Писци и вћосредници*, 2011; *Лавиринићи чаробној реализма Габријела Гарсије Маркеса*, 2011; *Снови и судбине у нараћивној ћрози Михаила А. Шолохова*, 2012; *Сунчаном сћраном књижевносћи*, 2013; *Зачарани крућ – исћиорија, сћварносћ, умејносћ*, 2014; *Сћваралачки узори и изазови (Њејош, Андрић, Лалић)*, 2015; *Обнављање лејоће – књижевне сћудје и оледи*, 2016; *Ениће и ћарадиће у дјелу Михаила Лалића*, 2016; *Њејош, њејошолоћја, њејошолози*, 2017; *Значења и ћумачења књижевној дела*, 2018; *Казалице Сћефана Мићрова Љубище*, 2018. Приредио више књига.

ВЛАДИМИР ЈАГЛИЧИЋ (Горња Сабанта код Крагујевца, 1961 – Крагујевац, 2021). Писао поезију, прозу и књижевну критику, преводио с руског, француског, енглеског и немачког. Књиге песама: *Пољедај дом свој* (коаутори Ј. Јанковић и С. Миленић), 1989; *Изван ума*, 1991; *Три обале* (коаутори Ј. Јанковић и С. Величковић), 1991; *Тамни врћи*, 1992; *Усамљени џујник*, 1994; *После раиша*, 1996; *У џорама*, 1996; *Србија земља*, 1996; *Сенке у дворишћу*, 1996; *Врело*, 1997; *Милановачким џујем*, 1997; *Нејоврајино*, 1998; *Књига о злочину*, 2001; *Пресуда*, 2001; *Пред ноћ*, 2002; *Немој да ме зовеш*, 2002; *Пре нејо одем* (избор), 2005; *Песме* (избор, двојезично српско/руски) 2006; *Јуџра*, 2008; *Поседи*, 2011; *Сјуб*, 2013; *Предтрађе хоризонтиа*, 2017. Књига приповедака: *Ево мртјав лежим у земљи Србији*, 2013. Романи: *Сјарац са Пиваре*, 2003; *Hollander*, 2005; *Месојеђе*, 2006; *Светлостји очију*, 2014. Приредио више песничких антологија.

ДАНИЛО ЈОКАНОВИЋ, рођен 1956. у Подгорици, Црна Гора. Пише поезију и прозу, преводи с руског и македонског. Књига приповедака: *Ненајсане џриче*, 2009. Монографија: *О имену и џореклу Јокановића*, 2010. Књиге песама: *Друјачији мојшви*, 1981; *Мојшностј избора*, 1984; *Ерос на коленима*, 1992; *Нојев јавран*, 1994; *Трамвај за Колхиду*, 1997; *Неумијне јесме*, 2002; *Мером ружа и вејрова*, 2004; *Изабране јесме*, 2011; *Слова нацих имена*, 2014; *Звона Свејше Софије*, 2016; *Масјило и вино*, 2017; *Изабране*, 2017; *У дисјихе и кајрене*, 2020. Приредио више књига и антологија. Живи у Београду.

БОЖИДАР КНЕЖЕВИЋ (Уб, 1862 – Београд, 1905). Отац му је био Стеван Кнежевић, а деда Кнез Иво од Семберије. Био је професор историје, преводилац неколико стручних радова са енглеског језика (Х. Т. Бакл, Т. Карлајл, Т. Б. Маколеј, Ј. Штерн) и аутор више научних дела из области филозофије. Гл. дела: *Принцији истјорије, књ. 1, Рег у истјорији*, 1898; *Принцији истјорије, књ. 2, Пројорција у истјорији*, 1901; *Мисли*, 1902; *Закон рега у истјорији*, 1904.

ЈЕЛЕНА С. МЛАДЕНОВИЋ, рођена 1984. у Крушевцу. Ради на Филозофском факултету Универзитета у Нишу и истражује српску књижевност 20. и 21. века. Приредила је други том Сабраних дела Бранка Миљковића (*Песме II*, 2017) са поезијом расутом у часописима и стиховима из рукописне заоставштине. У часопису *Градина* уређује књижевну критику.

СТЕФАН ПАЈОВИЋ, рођен 1989. у Чачку. У родном граду је завршио основну и средњу школу, а основне и мастерске студије англистике на Филолошко-уметничком факултету Универзитета у Крагујевцу. Докторирао је 2017. године на Филозофском факултету Универзитета у Новом

Саду са тезом „Поетска топонимија Шејмуса Хинија”. Тренутно је независни постдокторски истраживач у областима америчке и ирске књижевности. Учестује на научним конференцијама у земљи и иностранству и публикује радове у научним часописима. Живи у Новом Саду и у Чачку.

МИЛИЦА ПЕТРОВИЋ, рођена 1993. у Шапцу. Завршила је основне и мастер студије српске књижевности на Филолошком факултету Универзитета у Београду, где тренутно похађа докторске студије. Пише прозу и поезију. Објавила књигу кратких прича: *Негеља: приче ни о чему*, 2020.

БИЈА ПИНГВА (1952), по многим важи за највећег кинеског савременог писца (титула коју често дели с једнако звучним именима као што су Мо Јен и Ју Хуа) који у домовини ужива велику пажњу читалаца и чија се знаменитост најалост још није изједначила у иностранству. Његово стваралаштво проткано је мотивима из живота обичних људи, особито из родне провинције Шанси, а романи и кратке приче храбро задиру у маргиналне теме кинеског друштва, редовно залазећи у домен сексуалног. Влада републике Кине је управо из тих разлога на дужи низ година забранила издавање романа *Најушћени траг* чија је цена на улицама достигала баснословне суме. Забрана је укинута захваљујући пишчевој општој популарности као и чињеници да је тада већ освојио најпрестижније домаће књижевно признање – Мао Дунову награду. Његова дела су до сада на светске језике превели неки од најзначајних синолога. Књига *Талични Лију* је први роман овог аутора који ће бити објављен у издању Агоре превода на српски језик. (Б. Т.)

МИЛАН РАДОИЧИЋ, рођен 1999. у Лесковцу. Студент је треће године Филозофског факултета у Новом Саду на Одсеку за српску књижевност и језик. Пише књижевну критику и есеје, објављује у периодици. Живи у Новом Саду.

САША РАДОЈЧИЋ, рођен 1963. у Сомбору. Пише поезију, књижевну критику, студије, есеје и преводи с немачког. Књиге песама: *Узалуд снови*, 1985; *Камерна музика*, 1991; *Америка и грује ђесме*, 1994; *Елеџије, ноќтурна, еџице*, 2001; *Четџири џодишња доба*, 2004; *Панонске еџице*, изабране и нове песме, 2012; *Субер зен*, 2013; *Дуџе и крајџке ђесме*, 2015; *Слике и реченице*, 2017; *То мора да сам џакође ја*, 2020. Књиге критика, есеја и студија: *Провидни анђели*, 2003; *Поезија, време будуће*, 2003; *Нишћџа и џрах – антиројолошџки ђесимизам Сџеријиноџ Даворја*, 2006; *Сџаџање хоризонаџа – ђеснишћџиво и инџтерџреџџација ђеснишћџива у филозофској херменеуџици*, 2010; *Разумевање и збивање – основни чиниоци херменеуџичкоџ искушћџа*, 2011; *Увод у филозофију умеџиношћџи*, 2014;

Реч после, 2015; *Једна песма – херменеутички изјреди*, 2016; *Слике и реченице*, 2017; *За свећлом из очеве колибе – кријичарски појмовник*, 2018; *Огледало на њијаци Бајлони – оїледи о срїском неверизму*, 2019; *Умјетност и стварност*, 2021.

РАНКО РИСОЈЕВИЋ, рођен 1943. у Календерима код Босанске Костајнице, БиХ. Пише поезију, прозу, књижевну критику, драме и есеје и преводи. Књиге прича, есеја и монографије: *Умјетност Марије Теофилове*, 1974; *Велики мајемајичари*, 1981; *Слике за уијеху*, 1981; *Приче из новина*, 1982; *Приче великої љеїа*, 1988; *Славни арайски мајемајичари*, 1988; *Шум и друје країке прозе*, 1995; *О дуци и друїи текстови*, 1998; *Владо С. Милошевић – један вијек*, 2001; *Фраїментїи*, 2002; *Правци развоја кулїуре Реїублике Срїске у їериоду 2004–2007*, 2004; *Духовни їраїови – осврїїи, їрикази, їреисїїїївања*, 2008; *Сан и јава и друїи їосїїуїци – їриче*, 2013; *Мїнїта тетогабїла – мале їриче, снови, заїсїси*, 2014; *Кочић и Босна*, 2018. Романи: *Насљедна болесїи*, 1976; *Дјечаци са Уне*, 1983; *Тијело и остїало*, 1987; *Троїца из Зрїковије*, 1990; *Сабласни шињел*, 1993; *Иваново оїварање*, 2000; *Босански целай*, 2004; *Археолої*, 2006; *Симана* (Бањалучка трилогија, 1), 2007; *Госїодска улица Herrengasse* (Бањалучка трилогија, 2), 2010; *Ноћ на Уни*, 2014; *Сесїре и друїарице*, 2016; *Бескуїник* (Бањалучка трилогија, 3), 2017. Драме: *Још један од снова љеїиње ноћи или Балада о Симеону*, 1972; *Јаблан*, 1984; *Паїуїци и бауци*, 1988; *Кочић* (коаутор Г. Бјелац), 1990; *Божїїна їрича или Хрїсїово рођење*, 1994; *Поход на Мјесец*, 1997. Књиге песама: *Вид їама*, 1967; *Време и врїи*, 1971; *Тако, їонекад*, 1972; *Босанске елеїїје*, 1975; *Исїрїи ово драїање*, 1975; *Снови о вјечном и їјесме смрїи*, 1979; *Озон*, 1986; *Прах*, 1988; *Брдо*, 1991; *Враїа їама*, 1997; *Месїја*, 1997; *Самоћа, молиїве*, 1999; *Одбрана свијеїа*, 2000; *Први свијеї*, 2003; *Расвїї*, 2006; *Изаброне и нове їјесме*, 2008; *Изаброне їјесме (1991–2006)*, 2008; *Ишчезнуће*, 2011; *Ти, фуїа живоїа*, 2012; *Nowhere Land – selected poems*, 2013; *Мала вјечност*, 2018; *Анђео у дворишїу* (избор из духовне поезије), 2020.

РАДОСАВ СТОЈАНОВИЋ, рођен 1950. у Паруновцу, код Крушевца, а одрастао у Млачишту у Црној Трави. Књижевник, новинар, уредник, драматург и лексикограф, пише поезију, прозу, есеје, књижевну критику и драме. Књиге песама: *Инословље*, 1979; *Рукоїис чемерски*, 1982; *Бавоља школа*, 1988; *Повраїак на колац*, 1990; *Сїдро*, 1993; *Неїремїце*, 2003; *Треїеї – їесме од мноїх руку*, 2007; *Песме їоследњеї заноса* (изабране и нове песме), 2012; *Vequeathing / Завеїїање* (двојезично, изабране и нове песме о љубави), 2014; *Каг би љубави било*, 2015; *Какву їаїну крију їїїице* (за децу), 2016; *Песме судњеї дана* (изабране и нове песме Косовског завета), 2019; *Међуїим*, 2020. Драме: *Мрїва стїража*, 1993; *Кривово и друје драме*, 2003. Публицистика: *Живеїи с їеноцидом, хроника косовскої*

бешчаџића 1980–1990, 1990; Ујркос свему, 70 година Народној њозориџија у Приџиџини, 2018. Књиге приповедака: Ариџонова смриџ, 1984; Ајокрифтне џриче, 1988; Мриџва сџиража, 1988; Крај свеџа, 1993; Госџодар усџомена, 1996; Живи зид, избор, 1996; Молиџва за дечанску икону, 1998; Хриџови сведоџи, 2001; Црноџравске џриче, 2002; Власинска свадба, 2004; Месечева лаџа, 2005; Еуриџикини џросиоџи, 2007; Зайисано у сновима – џриче о џубави, 2013; Хваџање сџираха, 2015; Приче из унуџраџњеџ меџа (за децу), 2018; Приче са крџија (избор), 2019. Романи: Дивџи калем, 2002; Анџелус, 2004; Месечева лаџа, 2005; Три хваџа неба, 2018; Земалски дни Наде Крџиџине, 2020. Приредио више књига. Живи у Нишу и на Чемернику.

ДЕЈАН СТОЈИЉКОВИЋ, рођен 1976. у Нишу. Пише приповетке, романи, есеје, студије, драме и сценарија. Објављене књиге: *Лева сџирана друма, 2007; Low life, 2008; Конџанџиџиново раскрџиће, 2009; Кисело & слаџко – зайиси о сџириџу 2001–2011, 2011; Дуџе ноџи и црне засџаве, 2012; Знамење анџела, 2013; Каиново ожџиљак (коаутор В. Кеџмановић), 2014; Велике срџске биџике, 2014; Срџски војник, 2015; Киџни џси, 2015; Немаџиџи. Књ. 1, У име оџа (коаутор В. Кеџмановић), 2016; Немаџиџи. Књ. 2, Два орла (коаутор В. Кеџмановић), 2016; Немаџиџи. Књ. 3, У име сина (коаутор В. Кеџмановић), 2017; Олујни бедем (биџика се насџавља), 2017; Видовдан – судџи дан, 2017; Глаг / La Fate, 2017; Лева сџирана друма, 2018; Вучја браџа – драма, 2019; Мусџафа Голубић – џубавник, обуџар, раџник, џиџијун, 2019; Неонски блуз, 2020; Дукаџи за Лаџара, 2020.*

ИВАНА З. ТАНАСИЈЕВИЋ, рођена 1987. у Крагујевцу. Заврџила је основне и мастер студије на Катедри за српски језик и књижевност на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу. Бави се српском књижевношћу модернизма и постмодернизма, као и савременим књижевним теоријама. Пише студије, есеје и књижевну критику. Објавила књигу студија: *Херменеуџичка оџлегала, 2020.*

БОЈАН ТАРАБИЋ, рођен 1988. у Прибоју. Бави се књижевним превођењем с кинеског језика и научним радом у области кинеске књижевности, а посебно занимање гаџи за маџинске језике у НР Кини. Говори кинески, руски, енглески и турски језик. Објављени су његови преводи кинеских прича и романа.

МИЛИЦА ЋУКОВИЋ, рођена 1987. у Панчеву. Бави се српском књижевном периодиком XIX века и историјом српске књижевности. Докторирала 2020. године са темом „Тихомир Остоџић и српска књижевна периодика” на Филолошком факултету у Београду. Пише стручне радове, студије, приказе, огледе и интервјуе, објављује у периодици.

ПРЕДРАГ ШАПОЊА, рођен 1972. у Новом Саду. Књижевни преводилац, дипломирао је 2002. енглески језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Пре тога је 1997. дипломирао и на Медицинском факултету. У периодици објављује преводе књижевне теорије, филозофије и социологије: Виларда Спигелмана, Дејвида Сидорског, Ерика Хобсбаума, Томаса Франка, Дорит Кон, Едварда Саида, Бернарда Вилијамса, Тома Полина, Мартина Постера, као и преводе поезије: Т. С. Елиота, Хуга Вилијамса, Тома Полина, Харолда Пинтера, Пенелопе Фицџералд и Чарлса Симића. Преведене књиге: Алис Манро, *Бекство*, 2006; *Превице среће*, 2010; *Голи животи*, 2013; *Мржња, пријатељство, удварање, љубав, брак*, 2014; *Појед са Единбуршке столице*, 2015; Дорис Лесинг, *Бен, у свети*, 2007; *Мемоари преживеле*, 2008; *Златна бележница*, 2010; Ајрис Мердок, *Пешчани замак*, 2004; *Црни њрини*, 2005; Флен О'Брајен, *На реци „Код две њице“*, 2009; Мишел Фејбер, *Исход коже*, 2003; *Кица мора њаси*, 2004; Лиза Скотлајн, *Последња жалба*, 2004; Луиз Велш, *Тамерлан мора умрећи*, 2005; *Мрачна комора*, 2005; *Трик са мейком*, 2010; Томас Франк, *Освајање кула: бизнис култура, контракултура, услон хий конзумеризма*, 2003; Ралф Елисон, *Невидљиви човек*, 2014.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ